

با عملت حرف بزنی!

با خدا حرف بزنی. گرچه امیدوارم با خدا و خوبان با لب حرف بزنی و با عملت حرف بزنی. دست محبت بر سر یتیم بکش و با این کارت به خدا و خوبان بگو من هم یتیمم، شما هم دست محبتی بر سر من بکشید. به فقیر چیزی بده و با این عملت به خدا و خوبان بگو من هم فقیرم، شما هم به من بدهید. عیب اشخاص را بیوشان و ستر کن و با این کارت به خدا و خوبان بگو من هم عیوبی دارم، شما هم عیوب مرا بیوشانید و ستر کنید.

[حاج اسماعیل دولابی، مصباح الهدی، ص ۲۳۸]

دست را سر هر سفره ای دراز نکن!

در حلال و حرام وسواس بشوید، نه در نجاست و طهارت. زیاد دست آب نکشید، مواظب حلال و حرام باشید. آیه ی قرآن است که (فلینظر الانسان الی طعامه) یعنی انسان به طعامش نگاه کند. وقتی غذایی جلوی انسان می گذارند، باید ببیند که این غذا از کجا آمده؟ حلال است یا حرام؟ مال صغیر است؟ از چه درست شده؟ مال موقوفه است؟ مال خمس نداده است؟ ربا است؟ رشوه است؟ وسواس بشوید، تا حلال نخوردی حال عبادت نداری. تا حلال نخوری تاریک هستی. اگر می خواهید نورانی شوید حلال بخورید. اولیا ی خدا اگر حرامی جلویشان باشد می فهمند ماها نمی فهمیم. باید احتیاط کنیم. اگر به منزل انسان متدین و با تقوا و نماز شب خوان رفتی شام آوردند، بخور. ولی افراد لا ابالی غذایشان را نخور. حدیث دارد که مردم چهار دسته اند یک دسته: مالشان را از راه حلال به دست می آورند و در راه حلال هم خرج می کنند او به بهشت می رود. اما سه دسته دیگر به جهنم می روند. دسته دوم مالشان از راه حلال است اما در راه حرام خرج می کنند. دسته سوم بر عکس هستند، مالشان از راه حرام است رشوه می گیرند، ربا می دهند، اما روضه خوانی هم می کنند، این هم به جهنم می رود. قسم چهارم آن کسی است که مالش از حرام است و در راه حرام هم خرج می کند. رشوه و ربا می خورد و بعد هم مشروب و قمار و نا اهلی و... همیشه این دعا را بخوانید: **اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا**؛ خدایا روزی حلال نصیب من کن. اگر انسان یک لقمه حرام بخورد تا چهل روز اثر می گذارد. او ایلی که آیت الله مرعشی نجفی رحمه الله علیه به قم آمده بودند یک شب ایشان را مهمان می کنند. او هم شب در خواب می بیند که امام زمان علیه السلام به او می فرماید: «دستت را سر هر سفره ای دراز نکن»... به میهمانی نمی روند. انسان باید در شکمش و وسواس شود.

[بدیع الحکمة (مواعظ حضرت آیت الله مجتهدی تهرانی)، انتشارات بوستان قرآن، چاپ چهارم، ۱۳۹۵، ص ۴۰]

من در سپاه جارو می کشم!

هر وقت از او می پرسیدم چه کاره ای، می گفت: من در سپاه جارو می کشم. واقعاً باور کرده بودم که او در سپاه مستخدم است. حتی وقتی که برایش می خواستم خواستگاری کنم، در پاسخ به سؤال همسرش که گفت شغل پسر شما چیست، گفتم، پسر من در سپاه مستخدم است. روزی در مسجد جامع دیدم شخصی بسیار شبیه به پسر من دارد سخنرانی می کند جلو رفتم و در عین ناباوری دیدم خودش است. وقتی که از دیگران سؤال کردم، فهمیدم که ناصر یکی از فرماندهان سپاه است و من اصلاً از این موضوع اطلاعی نداشتم.

[روایت خاطره از مادر شهید ناصر قاسمی فرمانده ستاد لشکر انصارالحسین (ع) ، عوامل معنوی و فرهنگی دفاع مقدس، ج ۲، ص ۱۵۳ و ۱۵۴]

سؤال

فردی برای اولین بار می خواهد خمس اموالش را حساب کند، خانه مسکونی که نمی داند با چه مالی آن را خریده، چه حکمی دارد؟ در صورتی که بداند آن را با مالی که چند سال پس انداز شده، خریده است، حکم آن چیست؟

جواب

خانه مسکونی یا سایر لوازم زندگی را اگر احتمال می دهد که با مالی که شرعاً متعلق خمس نبوده (مانند ارث یا هبه) خریده باشد چیزی از بابت خمس آن بر او نیست، ولی اگر یقین دارد که آن را با درآمد کسب خود خریده است، لیکن نمی داند که آیا درآمد کسب را در بین سال صرف خرید آن کرده است یا پس از پایان سال و پیش از پرداخت خمس درآمد، باید با یکی از وکلای ما مصالحه نماید و اگر یقین دارد خانه را از درآمد کسبی که چند سال پس انداز کرده است پیش از پرداخت خمس آن خریده است، باید خمس آن درآمد پس انداز شده را بپردازد. و در مورد تنزل ارزش پول احوط مصالحه با حاکم شرع است.

[پاسخ به سئوالات امر به معروف و نهی از منکر توسط استاد فلاح زاده - برداشت از سایت مقام معظم رهبری khamenei.ir]